

Sygn. akt I C 4041/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2019r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 marca 2019r.

sprawy z powództwa (...) **Bank S.A. z/s we W. (KRS (...))**

przeciwko pozwanej **I. P. (PESEL (...))**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej I. P. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z/s we W. kwotę 22.874,40zł (dwadzieścia dwa tysiące osiemset siedemdziesiąt cztery złote 40/100) wraz z odsetkami:

a. ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.943,03zł (jeden tysiąc dziewięćset czterdzieści trzy złote 03/100) od dnia 29 sierpnia 2018r. do dnia zapłaty,

b. umownymi za opóźnienie w wysokości w stosunku rocznym dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, z tym zastrzeżeniem, że odsetki nie mogą przekraczać w stosunku rocznym odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi:

- od kwoty 21.365,91zł (dwadzieścia jeden tysięcy trzysta sześćdziesiąt pięć złotych 91/100) od dnia 28 sierpnia 2018r. do dnia 30 stycznia 2019r.,

- od kwoty 21.165,91zł (dwadzieścia jeden tysięcy sto sześćdziesiąt pięć złotych 91/100) od dnia 31 stycznia 2019r. do dnia 31 stycznia 2019r.,

- od kwoty 21.115,91zł (dwadzieścia jeden tysięcy sto piętnaście złotych 91/100) od dnia 1 lutego 2019r. do dnia 11 marca 2019r.,

- od kwoty 20.865,91zł (dwadzieścia tysięcy osiemset sześćdziesiąt pięć złotych 91/100) od dnia 12 marca 2019r. do dnia zapłaty,

2. umarza postępowanie, co do kwoty 250,00zł (dwieście pięćdziesiąt złotych 00/100),

3. oddala powództwo w pozostałej części,

4. zasądza od pozwanej I. P. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z/s we W. kwotę 1.186,00zł (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt sześć złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 4041/18

UZASADNIENIE

W dniu 29 sierpnia 2018r. powód (...) Bank S.A. z/s we W. skierował do elektronicznego postępowania upominawczego żądanie zasądzenia od pozwanej I. P. kwoty 23.374,40zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości w stosunku rocznym dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od kwoty 21.365,91zł od dnia 28 sierpnia 2018r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.943,03zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód przytoczył okoliczności wskazujące na jego legitymację czynną oraz oznaczył źródło zobowiązania, jego wysokość oraz wymagalność podając, iż dochodzone roszczenie stanowi należność wynikającą z nienależycie wykonanej umowy kredytu łączącej pozwaną z powodem.

W postępowaniu tym w sprawie o sygn. akt Nc – e (...) stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Na rozprawie w dniu 15 lutego 2019r. pozwana I. P. zakwestionowała powództwo w zakresie wysokości dochodzonej kwoty pieniężnej.

W piśmie procesowym z dnia 18 lutego 2019r. powód cofnął powództwo o kwotę 250,00zł, podtrzymał żądania pozwu w pozostałej części i wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 23.124,40zł wraz umownymi za opóźnienie w wysokości w stosunku rocznym dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 21.365,91zł od dnia 28 sierpnia 2018r. do dnia 30 stycznia 2019r., od kwoty 21.165,91zł od dnia 31 stycznia 2019r. do dnia 31 stycznia 2019r. i od kwoty 21.115,91zł od dnia 1 lutego 2019r. do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.943,03zł od dnia 29 sierpnia 2018r. do dnia zapłaty.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 14 grudnia 2016r. pozwana I. P. zawarła z powodem (...) Bank S.A. z/s we W. umowę o kredyt gotówkowy plus i o świadczenie usług bankowości elektronicznej nr (...).

W ramach tego kontraktu powód udostępnił pozwanej kredyt w wysokości 25.169,92zł.

Umowa została zawarta na czas określony. Pozwana miała obowiązek zapłaty kapitału i należności ubocznych w łącznej wysokości 32.247,46zł w 60 ratach począwszy od miesiąca lutego 2017r. do dnia 3 stycznia 2022r.

Strony ustaliły również wysokość oprocentowania i warunki jego zmiany, sposób zabezpieczenia spłaty oraz prowizje i opłaty.

Pozwana nie wykonała postanowień łączącego strony kontraktu i posiadała wobec powoda zaległości w łącznej wysokości 23.374,40zł, i tak z tytułu kapitału w wysokości 21.365,91zł, z tytułu odsetek w wysokości 1.943,03zł i z tytułu kosztów w wysokości 65,46zł, co spowodowało wypowiedzenie umowy w dniu 8 marca 2018r.

(zestawienie wpłat k. 16-17, umowa o kredyt k. 18-20, tabela opłat k. 21, zestawienie odsetek k. 43, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy k. 43-45, 57-59)

W dniach 30 stycznia 2019r. i 1 lutego 2019r. pozwana dokonała na rzecz powoda wpłat pieniężnych w łącznej wysokości 250,00zł.

Kolejną wpłatę w wysokości 250,00zł pozwana dokonała w dniu 11 marca 2019r.

(okoliczność bezsporna)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 353 § 1 kc, podstawowym obowiązkiem dłużnika jest spełnienie świadczenia. Prowadzi ono do zaspokojenia interesu wierzyciela, wskutek czego zobowiązanie wygasa.

Artykuł 354 kc określa obowiązki dłużnika w ten sposób, że oprócz treści zobowiązania rozumianej jako nakazy wyrażone w czynności prawnej stanowiącej źródło zobowiązania oraz odnoszących się do tego zobowiązania normach prawnych jego zachowanie powinno odpowiadać trzem dalszym wzorcom postępowania - celowi społeczno-gospodarczemu, zasadom współżycia społecznego, a także ewentualnie ustalonym zwyczajom, natomiast art. 355 kc określa sposób, w jaki dłużnik powinien wykonywać zobowiązanie i w tym znaczeniu stanowi swoistą kontynuację uregulowań zawartych w art. 354 kc i jednocześnie przepis ten definiuje pojęcie należytej staranności oraz ustanawia obowiązek dokładania owej staranności.

Niedostosowanie się przez dłużnika do opisanych wyżej wymagań sprawia, że dojdzie do nienależytego wykonania zobowiązania lub niewykonania całkowitego (art. 471 kc). Każda bowiem rozbieżność pomiędzy prawidłowym spełnieniem świadczenia a rzeczywistym zachowaniem się dłużnika rodzi odpowiedzialność kontraktową. Nienależyte wykonanie zobowiązania ma bowiem miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. Wskazać jednak należy, że dłużnik zawsze, bez względu na rodzaj winy, odpowiada wobec wierzyciela za uchybienia obowiązkowi dołożenia należytej staranności (art. 355 kc).

Powoda oraz pozwaną wiązała ważna i skuteczna umowa w rozumieniu art. 720 i n. kc i art. 69 i n. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. prawo bankowe (Dz. U. 2018.2187 – j.t. ze zm.).

Strony w ramach istniejącego kontraktu uzgodniły elementy przedmiotowo i podmiotowe istotne oraz w sposób jednoznaczny i indywidualny określiły prawa i obowiązki podmiotów zobowiązań.

Powód w sposób właściwy przekazał pozwaną umówione świadczenie, natomiast pozwana w sposób nienależyty wykonała zobowiązanie zachowując się wbrew treści umowy poprzez zaniechanie spłaty należności wynikających z istniejącego stosunku obligacyjnego. Zaniechanie po stronie pozwanej było zawinione albowiem nie ujawniły się żadne okoliczności ekskulpacyjne i egzoneracyjne.

Powyższe spowodowało odpowiedzialność kontraktową po stronie pozwanej i obowiązek naprawienia powstałej z tego tytułu szkody. Uchybienia obowiązkowi pozwanej, który nie spełniła świadczenia spowodowało zasadność zachowania wierzyciela polegającego poszukiwaniu ochrony prawnej w postępowaniu przed sądem i na przymusowej realizacji świadczenia (por. art. 471 kc i art. 361 § 1 i 2 kc).

Szkoda powoda obejmuje zarówno nieuiszczone przez pozwaną umówione należności kapitału kredytu, ale również należności uboczne w postaci odsetek związanych z powstaniem zwłoki po stronie pozwanego i innych kosztów.

Ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc), czemu pozwana nie sprostała w określonym powyżej obszarze, tym bardziej, iż poza samą negacją wysokości dochodzonego roszczenia nie wskazała na żaden dowód, którego przeprowadzenie mogłoby zrewidować zakres i granice podstawy, zasadności i wysokości jej odpowiedzialności kontraktowej.

Istota ciężaru dowodowego sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem (por. wyrok s. apel w Białymstoku z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc.

O umorzeniu postępowania w części orzeczono na podstawie art. 355 § 1 kpc.

W tym miejscu należy również wskazać, iż powód był uprawniony do zmiany przedmiotowej powództwa w trybie art. 193 kpc, która wynikała z wpłat pozwanej w toku postępowania sądowego kwot pieniężnych w łącznej wysokości 500,00zł, co uczynił jednakże jedynie do kwoty 250,00zł. Powyższe spowodowało po stronie Sądu brak możliwości dalszego umorzenia postępowania w myśl art. 355 § 1 kpc w części stanowiącej równowartość kolejnej wpłaty, co skutkowało koniecznością oceny tej części żądania pozwu, co do meriti i jego częściowym oddaleniem.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w z art. 98 § 1 - 3 kpc oraz w oparciu o treść art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2018.300 – j.t. ze zm.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2018.1044 – j.t. ze zm.).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.